

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.] muligt ogsaa til Forbrugerne. Men Taalmodighed er ikke noget, vi her i Danmark har meget af. Man tror, at det hele skal komme i Orden straks. Men som Forholdene er, tror jeg, at ærede Medlemmer maa forstaa de meget store Vanskeligheder, som maa overvindes, inden Varerne kan komme ud; og efter min Opfattelse ligger Forholdene saaledes her i Landet, at man fra Myndighedernes, fra Handelsministeriets og Udenrigsministeriets Side, har foretaget alt, hvad gøres kunde, for at skaffe de nødvendige Varer frem og faa Fabrikkerne i Gang, saa Tingene derefter kan uddeles til Befolkningen. Men Varelagrene var tomme, og derfor vil det selvfølgelig tage sin Tid, inden der kan blive tilstrækkeligt til alle.

Jeg haaber, at jeg med disse korte Bemærkninger har kunnet bidrage til at belyse den manglende Berettigelse i den Kampagne, kan man vel næsten kalde det, der i den foreliggende Situation er rejst angaaende disse Spørgsmaal, og jeg har været glad ved, at ærede Medlemmer ved deres Forespørgsel til mig har givet mig Anledning til at fremkomme med denne Redegørelse.

Endvidere ønsker jeg at sige til Slut, at der mellem Erhvervsorganisationerne og Handelsministeriet er det bedste Samarbejde, og at der i god Forstaaelse baade fra det private Erhvervs Side og fra Handelsministeriets Side arbejdes i Fællig for paa bedste Maade at skaffe Varerne frem, saaledes at Befolkningen kan faa de Varer, som er haardt og haardest tiltrængt.

Forsvarsministeren (Ole Bjørn Kraft):

Der er saavel under denne Debat som i en Del af Pressen i den senere Tid blevet fremsat Udtalelser, som jeg gerne vil benytte denne Lejlighed til at tilbagegive, fordi der gennem disse Udtalelser skabes ganske urigtige Forestillinger, og fordi der over for min Administration er rejst Beskyldninger, der ikke har nogen som helst Bund i Virkeligheden. Det drejer sig naturligvis om de Foranstaltninger, der er foretaget af Regeringen under mit Ansvar i militær Henseende siden den 5. Maj. Jeg tror, at et Par Citater vil kunne belyse, hvad det er, jeg her taler om — jeg haaber, jeg har Formandens Tilladelse til nogle faa Citater, jeg skal gøre det meget kort.

Saaledes skriver „Holbæk Amts Venstreblad“, at man har været glad for at se danske Uniformer igen paa Gaderne; man har været glad for at se en dansk Soldat, fordi

han var Udtryk for, at vi nu selv har overtaget Styret i vort Land. Men saa tilføjes der:

„Men Forsvarsminister Bjørn Kraft er gaaet langt videre og har i den militære Oprustning overskredet hidtil gældende Militærlovgivning — efter hvad kyndige Folk mener. I hvert Fald er det en Kendsgerning, at Millionerne ruller i stærkt Tempo til Indkøb af brugte Vaaben i England og Sverige.“

I et andet radikalt Blad, nemlig „Midelfart Venstreblad“, hed det i en Artikel den 9. September:

„Hvorfor da lave til, som om vi først nu skulde til at gaa i Krig? Der indkaldes nyt Mandskab som aldrig før, og det skønt der ikke haves noget at skyde med .... Hvorfra Hr. Kraft har Bemyndigelsen til alt dette, maa han selv besvare, andre kan det ikke.“

Og senere i den samme Artikel skriver Bladet, at det, det hæfter sig ved, er langt mere dette,

„at Danmarks fremtidige militære Stilling præjudiceres, fastlægges paa Forhaand, uden at den folkevalgte Rigsdag er med deri.“

Senere endnu hedder det, at det er i høj Grad skadeligt,

„naar Landets Krigsminister paa egen Haand turer rundt og laver Militærordning, som maaske slet ikke er afpasset efter de Vilkaar, som bydes os af vore allierede.“

Jeg har taget nogle ganske faa Udpluk, men der foreligger mange af tilsvarende Karakter. Det synes, som om der inden for den radikale Presse er en Parole, som gaar ud paa at fremstille det, der er sket inden for Forsvarsministeriet i Perioden fra 5. Maj til nu, efter disse ganske bestemte Linier. Og det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen var jo i sin Tale inde paa det samme, idet han fremsatte den Udtalelse, at han havde det Indtryk, at min Opfattelse var, at jo flere Penge man gav ud, des bedre, og en Række lignende Udtalelser. Heroverfor er det nødvendigt og berettiget, at jeg faar fastslaaet, saaledes at disse Udtalelser ikke fortsat kan fremkomme, at der naturligvis ikke er foretaget nogen militær Foranstaltning, som gaar uden for de gældende Love, at der ikke er foretaget nogen militær Foranstaltning, som ikke har været begrundet i de militære Krav, som Situationen efter Besættelsens Ophør har stillet til os, og som vi efter Aftale med vore allierede Befriere har paataget os at opfylde, og endelig, at der